

ידיעות היום

אנדרואם
באנטרט

באר שבע ויישובי הסביבה ■ 18.12.09 יומ שישי, א' בטבת תשע"ע ■ המחיר 5.20 ש"ח ■ ללקוח "my net"

my net
הקמפיין של

נילון מס' 1519

אומרים לנו
שיש סקס אחר
■ שרון דינר

66

רגעי נסטלגיה
רגע לפני שהדוחפורים יעלו על קולנוע "אורות"
המיתולוגיים, התושבים מעלים זכרונות ■ יעקב לוי

70

ריח רע
בעלי העסקים בעיר העתיקה נתבקשו
לשלם מס על שירותים ציבוריים ■ יעקב לוי

79

שנה
לשופרת
יצוקה
30

ארז הורי (45) ויתר על ג'יב נחשך בעיר הגודלה כדי להניע את ההתיישבות בנגב ■ הוא מאמין שהזון בו גורין הוא לא בדיחה ■ ומקווה שעוד יישובים יוקמו בין באר שבע לערד ■ עוזד בר-מאיר ■ עם' 60

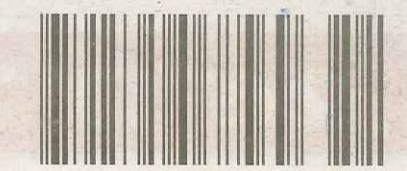
100 לשחק באקס
מי היה מאמין: דורון ממן
רוצה שמכבי באר שבע
תפסיד ■ כרמל קושניר

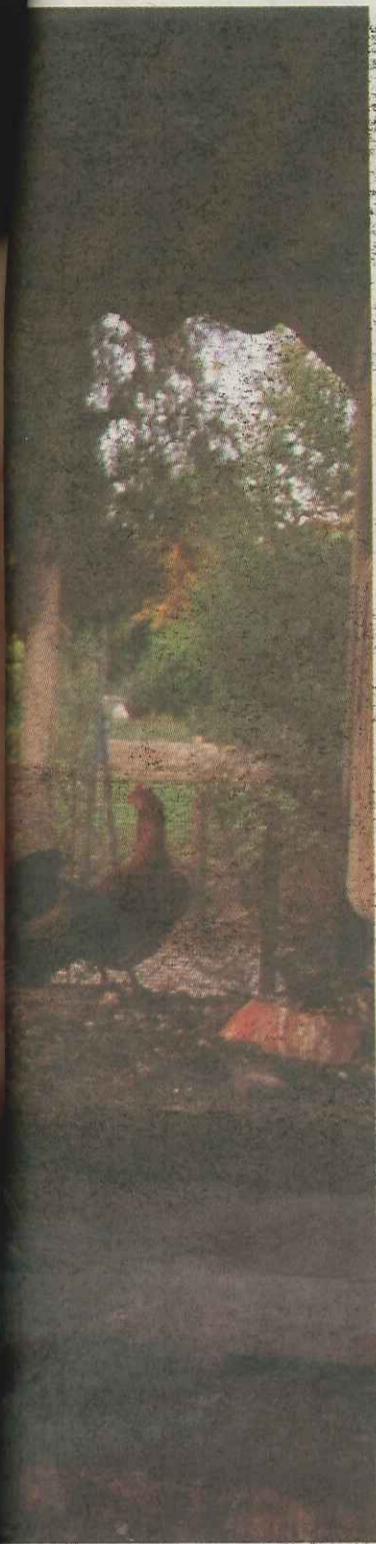
החספונאים של טונברג ■ 32 Years ■ 1967-1999

לעומת

שלא טיפול בפחדות
בפחדות אסולין הגימור מושלם... אסולין 08-6655555

ארץ מולד ארץ מולדת

ארץ הררי (45) ויתר על תפקיים מחשקים בעיר הגדולה ■ עבר להתרור במושב אשבול בנגב ■ ומנסה להוביל את נושא ההתיישבות במסגרת פנויה "אור" ■ כדור שלישי להתיישבות הוא מחובר לטבע ומרלש שעשו צעד נכון ■ "חנון בן גוריון הוא לא בדיחה. צריך لكم ולעשות מעשה", הוא אומר ■ ובכלל לא מתגעגע למן עמי התפקיד

■ יוזף בר-אור // צילום: שי שטראל

עשה דרכו לבית הספר, מהלך של כשלושה שותפים. ק"מ מביתו, ברגל, חוצה שורות ונושם את ריח פרח הבה. "כבר או", הא מורה, "זקתי את אהבה של לטבע, למראטיב, לשדרות. יכול לתנות בהח탈, שהאסימון לטובות המ עבר נגביב נפל לי רק כעbor ארבעים שנה. אף הפלא מאוחר".

לאחר סיום לימודי התיכוניות בבייט הספר ערדוני י"ה בתל-אביב בוגרתה ביווילוגיה, יצא ארץ הררי לשרת בנחל הימים הדו או מי מלומת. לבנון בראשות רגשות מנופת הארץ הוא בתקין ברכבת מים קטנה, וודם המים הנובע ממנה משלה עלייר אויריה כאילו אינה נמצאת עכשוו אי שם למרי רגליות האלפים. גם בוסתן עצי הפרי בחצר הבית, על עצי הגויאבה, הדרובן, פרי ההדר, השק, האפרסק והשק, מצבע על כך שהוא נחוש להפריה כאן את המשמה יהיה מה.

החברה לטבע

הררי, יליד טוב תל-אביב, נולד וגדל בצד פון תל-אביב של שנות השישים. או באוטם ימים, הוא נזכר, זו הייתה שכונת ספר של תלאביב, ליד צומת מרשה של היישוב. ייל-איש עדרין לא חלם שברבות השנים היה דתו עברה עלייו בשירות של אז, שבין ימים כבר נטרפו על ידי כריש נדל'ן לטמיון. היה או סוכנות מגוריים. שכונת מגוריים הייתה או סוכה לשיכון הקצינים, ובדרך סוכנות אזרחית. הוא התמחה אז בנושאים שכארץ איש עדרין לא חלם שברבות השנים היה כו לטרדה סביבתי, כמו טיפול באשפה ובמי גאות. כשהוא מזכיר בთואר של המנדס אורח וסוכנת' שבארץ בתחילת 1995.

"כמה חווית אזרח'ה?"

"כשהבנתי שאני מתחול להתאחד לא-צוה הבritis, התחלו הגעושים לארץ. שא-

פni כונה וחזי החליט ארץ הררי לפROSS מטאפקי דו הבהיר כסמנ' כל בינוי לחברת 'דלק' ולהמיר באחת את משדרו בקשר מה ה-14 במנזר משדר רים רם קומות בתל-אביב שנפוצות בית הסמור לנויות. את חלון הוכוכית הענק שבמשדרו התל-אביבי שנשק אל הים מחליפות עתה לדלתות וכור כי מהן נשף לארו ולמשפתו נוף אחר למזר. מטע האבוקדו בן 20 הדונים, הסמור לבינו, כמו גם הבוטני המטופח המקיף את חצר הבית וממנו מרחבי הגבג הפרושים עד לאופק.

גם מעתפת האופציות, שהונחה על שולחן ריבום בו ביקש לפרש מטאפקי, גם הפה צרות מנהלי החברה, לא הוועיל ולא פיתו אותו לסגת מההחלטה. מנעמי מרכז הארץ, עולם העסקים לא היו בראש מעיני. "נכל לי האסימון", מספר ארץ הררי (45), "ווחאלתי לעשות שנייה בחו"ל. הייתה בתוך העולם הזה של העסקים, ב clue זהה של מרכז הארץ, כבישים פקוקים, לחץ בלתי פוסק. החלטתי לעשות מעשה, ואני לא מתחרט על כך לרגע".

קשה לדמיין איך הפרק בבית הסוכנו תי הישן בקצת המושב, שכמעט מט ליפול, לבית הלומתינו של ארן, החולק את חייו עם בת זוג מזה 12 שנה, עם שלושת ילדיה מנין

ארץ הורה.
יש משגה
מאוד מלוכות
בכרך הנדול"

**גַם אָבָא
שְׁלִי,
כְּשֻׁעָלה
לְלַחַת יִשְׁבּוֹת
בִּיטְבָּתָה,
פּוֹשֶׁ בְּנֵי
גּוֹלִין,
שְׁהַגִּיעַ אֶז
לִישּׁוֹב
חַדְשָׁה כָּדי
לוֹרָאֹת בָּמוֹ
עַיְנוֹ אַיר
הַצְּעִירִים
חַקִּים
קִיבּוֹץ בְּלֵב
חָרְבָּה"**

"ל'קח לי חazzi שנה להבini שמרובר נבי סיוון עקר. הבנייה שלא זה מה שאני ציריך לעשות בחיים, למורות שקייבתי ב'דליך' את כל הקדריות על מה שעשית בחברה".

ה'רוּמָן' שלו עם חברות הדרך היישראליות נשძק בסך הכל שנה. התפקיד הבכיר לא פתח אותו ולא איתגר אותו. הידע היה, לדבריו, הנגבי. "שם הגעה כספית", הוא אומר, "לא הייתה משארה אותו מרכזו הארץ. הצבתי לעצמי אתגר וידיע ללחכת ולעשות משהו באורו הנגב. שום דבר לא היה עוזר אותו בדרך להגשה הרצונו הזה".

זה גשמע קצת חזוי לעזוב בכמה פתואות תפקיד בביר וגהשך לופות העתקת הפ" שילות לנגב, לאזרור שקשה בו למצואו גזיבים שבאללה?

"נכון שהיה לי תפקיד מעניין, מأتיגר, שביבעי הצלחה רכה. אבל בשלב מסוים הבנתי שהוא לא מה שאני ציריך לעשות".

אבל בך "הורטיפים" ומוטறים לופות הבלתי נודע?

"כן, לא רק שעוזבים. זה לא היה קל. כשנופל האסימון וכשאתה מגיע למסקנה ש'צ'ריך ללחכת לדברים אחרים, או בלמותי וועז'ת'".

לא עולה בך והrhohor של חרטה על עזיז' בת דליך' לאור שגשוגה של ההברה בעת אהבה יייניך?

לתי את עצמי אם אני רוצה להישאר אמרדי,
קאי ושהילדים של יהו אמריקאים, או שאני
בורה ממש. פשוט ארותי וחורתית לאידך".

עםם עם הבנק

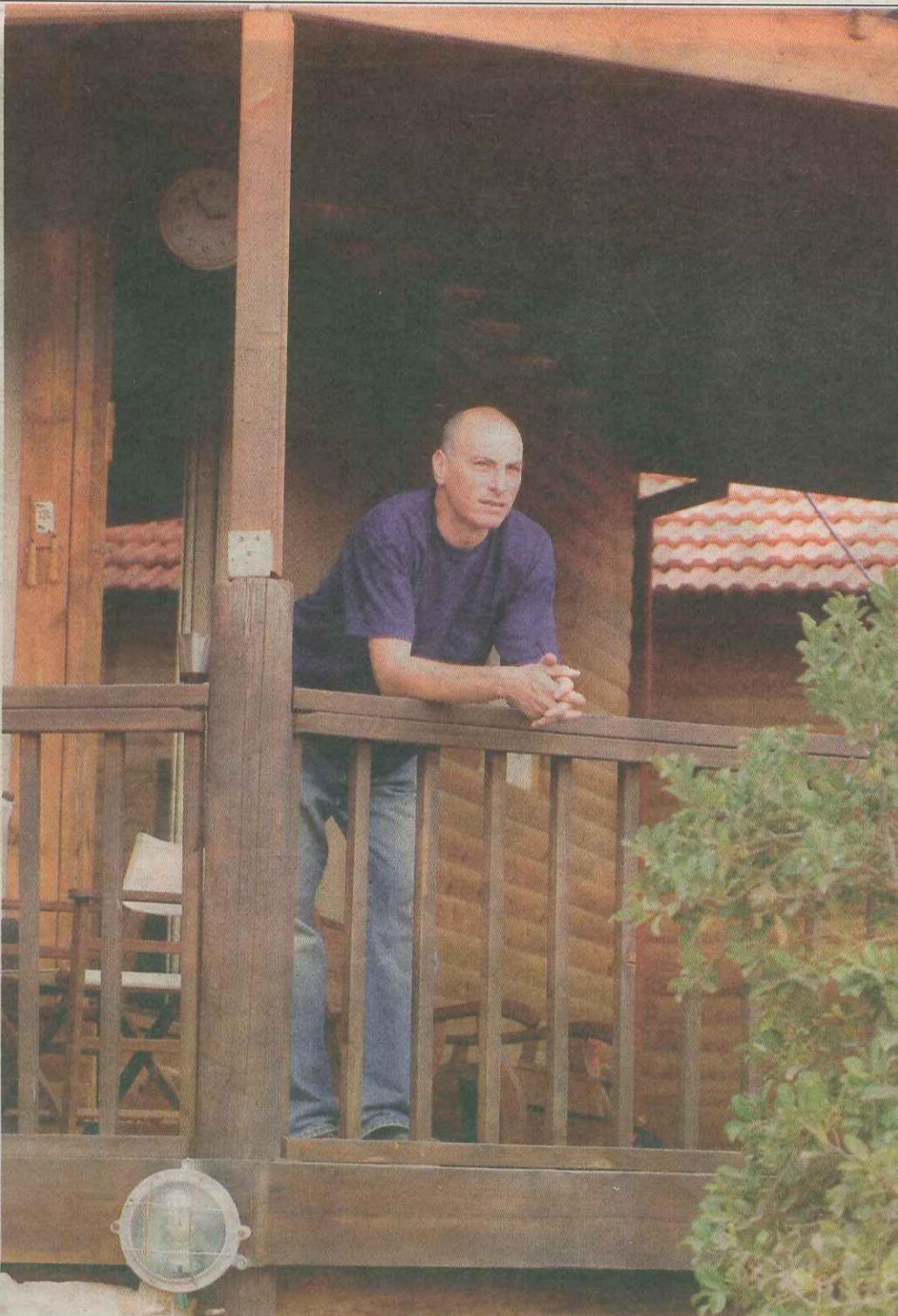
החויפוש אחר מקום עכורה, עם שוכנו
ארצתו, והוביל את הדרי לבנק הפועלים. בבנק
חויפשו איז מפקח בנייה על פרויקטים נדל"ן
ニימס של הבנק. קרוב ל' 120 שנה צמח הדרי,
בדרכיו, עם הבנק. שיא הפעולות שלו בנק
היה ניחול כל תחום הבניין של סניפי הבנק
ברחבי הארץ. הוא חתום על כמעט כל סניף
في בנק הפועלים, שניבנו או שופצו בעשור
האחרון. כבר בשליח תפקידו "נכאי" רקס
הדרי את תלומו לעkor ליגב. את השנתיים
האחוריות במסגרת עבודתו בנק הוא כבר
עשה כמעט מושבנן מון המניין לאחר שעבר לה-
תגורר במושב אשבול.

12 שנים בגבעת הפועלים הספיקו לו, כדי
בריוו, והוא יצא לחפש לו אפיק תעסוקה
אחרם. "אחרי כל כך הרבה שנים", מטעים
הדרי בחיה, "במקומות שבהם הרבה ביקשתי'
לנסות את התאמתים במקום עבודה אחר ול-
עשות דברים אחרים".

זה לcame לו, כך הוא מציין, בדוח דקה
להיקלט כמנהל הבינוי של חברת 'דרלאן'.
מדובר בתפקיד בכיר בביתה, על תפקיד של
סמנכ"ל החברה, שככל אחידות על הקמת
תchanot דלק וחניות הנוחות של החברה.
איך זה לעבור משרי אריפזון ליצחק
תשובה?

A pair of dark brown leather boots with a textured sole and a small metal buckle on the side are positioned on a light-colored wooden floor. To the right of the boots, a wooden chair with vertical slats and a curved backrest is partially visible. The lighting creates strong shadows, emphasizing the texture of the boots and the grain of the wood.

ארד הרו
יש פה
הרבה עשייה

שבע, צריך להקים בין שתי הערים הללו
ישובים חדשים".

"לא הפסדתי"

העולם העסקי לא מעסיק כיום אוט או רדי. שעה קלה לאחר הדאיין עמו הוא עולח על הטורקוט הכהול שלו וויזא לרסס את חלקת עצי האבוקדו, הנוטעה לא הרחק מביתו. הוא עוד נזכר, כיitz במא"ך דינזום עסקים בגז'ז הקודם שלו היינו עמידתו דנים בו השair גם בגודל הטל"וויזיה בביטם. "חו שchar"ה, מס' 17, שדרבו על כל נאות, בעצם מוגלים על הזקן האניצ'ים של המשך שלהם. לא התהברתי לו, היום יש לטלוייזיה של 19 אינץ". על פסמה אני בככל לא מדבר. לא תחברתי להוויה התל"אבית. גם כשותייה בתוך העולם העסקי, המדרידה היתה דרכ' ככסף, לא באושה גם כשהיה לי משרד במזרומי מגדר המשדרדים, עם נוף פנורמי מושגעים, מזכירות וועור איש, התי מגע למשדר רכוב על אופניים. כזה אני. עבותי את העי בודה, אבל יש מהו מואוד מלאכוטי בכדר הגודל, במדירה איך חיים, והחלפת' את זה. במאה שהיתה צריכה ציריך לעשות. אני לא מרגיש שהפסדתי ממשו, כי אני יכול לקום מהר בוכקר ולולכת".

זה בתוכניותך שלך? "כל כך טוב לי פה, כך שאני בככל לא מעלה בדעתך איזה בDEL של סיכוי שאני אעוזב את הרכבת לטובת תפקיים וכקס בעיה. אני רוצה להצליח בחינוך הילידים שליל' לעדרכים, להצליח בקהלות ולראות הנגב מתחפה. אני איה מאושר ומספק להיות שותף לשושלת הרברטים האלה".

הנו מלאים את המשימה ההתיישבותית שפעם עשו ואת התנויות האחרות. לקחנו על עצמנו תפיד לסדר את הקוביות כדי שהדרבים יקרו".

אין לבם תחושה שאתה בעצם עושם את מה שהמדרינה היתה אריכה לעשות? "זה נכון. חד משמע. אבל אי אפשר לשבת ולהclockות. לפעמים אנחנו ישבים עם מקבלי החלטות מדיניה, אתה שואל את עצמן למה אנחנו צריכים להוביל את הר' ברים. זו המציגות".

כון היה לומר, שברניטי המדיניה, שחווון בן גוריון ופיתוח הנגב פועל בג' רונם בכל נאות, בעצם מוגלים על הזקן שלכם? "יש מי שמתהדר בחווון בן גוריון ויש מי שmagim אתו. הרבה יודעים לדבר על חזון בן גוריון. אצלו וזה הרבה יותר מוה. הסבאתה שליל', כשהגעינו ללב צינה, נפגשו בשעתו עם בן גוריון. גםABA שליל', כשהעלה להתיישבות ביבטה, פגש בבן גוריון, שהיע או לישוב החדש כדי לדאות בו עיני ארד העצירים מוקומים קיבוצ' בלב העדבה. אני רואה את עצמי כמשיר הדרכ'. אני דור שליש' של התיאשיות. החיבור לאדמה לא בא לי כך סתום. המעבר לנגב הוא חלך מוה. חזון בן גוריון הוא לא בדיחה. צריך לקום ולעשות מעשה".

איפה אתה עומד בויבות, אם להקים יישובים חדשים בנגב או לחוק יישובים קיימים? "אני חשב שצידך גם את זה וגם את זה. אנחנו מאמינים בהיווק יישובים קיימים, גם במוגר העירוני, גם במוגר החקלאי. מצד שני, אנו גם תומכים בהקמת יישובים חדשים. אם רוצים להזכיר את ערד עם בא"ה

רונות השקענו כל דרך פנויה לטובת הבית והמשק החקלאי. הפכנו את חזר הבית לגן עדן קתן. זה תענגג אמיתי".

מגשימים חלום

הרתי אינו נשוי. ב-12 השנים האחרונות הוא הילך חייהם משותפים עם בת וגו, רוקטנטנית לחינוך ואם לשולחה ילדים מנישאה הקודמים. לשניהם יש גם ארבעה ילדים. ר' רותי שאני אצטריך עוד לדעך עורך עיר משותפים, כך שבסך הכל מדור בר כאן במשפחה מרוכת ילדים מגיל שנה ועד 17. "הנושא המשפחה", אומר ארן, "הוא דבר מרכיב. זה כבר שווה ספרי בפני עצמו".

יום בשבועו מקריש עצמו ארן הררי למי שקו החקלאי. בשאר ימי השבוע הוא טרוד בתפקיד תפידי כסמנס'ל הבינוי של תנור בניית מרכז קהילתי במרחבי ע"ם, על כביש שדה בוקר - ירוחם, הקמת מעון ים ופארק בגבעות כהה, הקמת שכונה קהילתית בקייז'ר טיללים והקמת נג'ב. "יש פה הרבה רוקטים שאמרם היו ואיכלוס מחרש של עשייה", מרגיש הררי, "אנחנו עוסקים בפ' המדרינה, אבל בפועל אנחנו עוסקים כהה".

אדמלה אדמלה

"כשעוצתי הייתה לי על השולחן מעט פת אופציות. זה היה יכול לשפר את מצב הכלכלי לאין ערוך. המסתה נשאה חתורה מה על השולחן. אפילו לא מתחתיה אותה לא מה שפיטה אותה".

להפריח את השממה

את המשרד המרווח בתל-אביב המיד הררי לפניו כנסה וחץ לתוכה תפkid מא' תגר יתור, מבחינתו. הפרחת השמה היישוב הנגב קורצים לו יותר מאשר עלם העס' קים התל-אביבי. מזה שנה וחצי הוא משתמש כשם נכון"ל הבינוי של תנועת "אור", התוועה ההתיישותית, החתומה על הקמות יישובים חדשים בגע בעשור האחרון, כמו גבעות בר, מרחב'עם, ועל חיזוק יישובים קיימים כמו טללים, קרמים וhortums. מה בעצם מביא אותך להתחבר עם תנועת "אור"?

"המרדף אחריו הכסף לא התאים לי. אני לא ראיתי את עצמי משחק במסחק הזה. אנשים מחפשים אתגרים. מבחינתו, זה היה אתגר. אני יודע, שבכל רגע בתזון אני יכול לחזור למורכו הארץ לעשות כספ'. זה מצחיק אותי. היום זה עבר לדי. מבחינתו, לא פחדתי לרצע שיש פה מהלך בלתי הפיך. וזה מוכחים עצמוני".

כשהררי עורך לנו סיור קצר בחצר ביתו ובולע הקטן בו מתודיצות כמה תר' נגגולות המיטילות ביצים לצריכה עצמית, וכשהוא מצביע על הטלקוט הרישן בן השיש לושים שנה שופץ על ידי ומשמש אותו עד היום לצורכי עבדותו במט羞 האבוקדו ר', קשה לדמיין אותו בתפקידו הקודמים בברנזה התל-אביבית. יציר החלוות שלו לא בא לו כך סתום. סבו וסבתו היו מר' שניי המתישבים בסנס ציונה, שם הם נטוו את ביתם ברחוב הבנים, שם גם נטוו את מטעיהם. אביו נימנה עם חבריו הגערין הראשון שהקם את קיבוץ יטבתה שעדר' כה לפניה למלחה מיזבל שנין. הררי רואה עצמו כמושך הדרה. "פרק"

סת' את מפת הארץ, משוחרר ארן, "בביתו ברמת גן באותם הימים והיפשתה את הבני קורה הכרי ריקה ומשועת להתיישבות. ביי קשתי גם שזה היה מקום שמרוחק כשעה נסעה מTEL-אביב, כי באותה תקופה עוד לא עבדתי שם. ר' רותי שאני אצטריך עוד לדעך עורך עיר משותפים, כך שבסך הכל מדור למן את הגשמת החלום של התיאשיות בנגב. שמי את האצבע על כביש בית קמה - נתיבות והגעתி לאשכול. לא עניין אותו אם בישוב הזה מתגוררים טריפוליטנים, מרוקאים, תוניסאים או כורדים. מבחני תי, כולם יהודים. מצאת את בית הלווי תי'ean על הגבעה בפאתי המושב. זה לך בניית מרכז קהילתי במרחבי ע"ם, על כביש שדה בוקר - ירוחם, הקמת מעון ים ופארק בגבעות כהה, הקמת שכונה קהילתית בקייז'ר טיללים והקמת נג'ב. עדר' שהגעתי לאן החלטתי להיות חקי לאיל כל דבר. זה אתגר גודול. בשש השנים האחרונות

**נפל לי
האסימון
והחולתני
לעשות
שינוי בחיי.
12 שנים
היהתי בثور
העולם
זהה של
העסקים,
ברשות הזה
של מרכז
הארץ,
כביים
פוקרים,
לחץ בלתי
פוסק**

